

#70 CHODCI Z DÁVNÝCH ČASŮ

VÝSTAVA:

Za hranicemi města času se nachází mnoho cest. Některé se vyjevují až při putování, ve stopách pověstí a zvěstí. Některé jsou dílem hackování nebo rituálů. Některé prosakují škvírami a rozvírají praskliny ve struktuře času. Nevyskytují se na žádné mapě, a přesto se zdá, že tu jsou. Výstava *Sahej Rahal: Beyond the City of Time* (Za hranicemi města času) se před námi otevírá jako místo, kde „podivné“ věci nadále existují — naše technologie se mísí s jinými časy, jinými místy, mluvícími věcmi a hybridy, jež nám připomínají, že jsme vlastně nikdy neopustili rámec dob předmoderních.

V situaci, kdy svět sklouzává k virtualitě, je čím dál naléhavější mapovat mnohotvárné dějiny iluzí, od starobylých příruček alchymistů a středověkých mystiků až po současné technokouzelníky. Co když iluze nejsou pouhé klamy, ale tvoří samotný základ reality — vezmeme-li v úvahu, jak hluboce naše představivost utváří svět? Takový pohled by podryval to, na co jsme si v západním myšlení zvykli: nutkání zkrotit vše skryté, podivné či neuchopitelné skrze nám známé, zaužívané jazykové výrazivo.

INSPIRACE:

Ve výstavě indického umělce Saheje Rahala v Galerii Rudolfinum nalezneme několik monumentálních černých soch. Rahalova sochařská série *Chodci* (2013–současnost) zobrazuje obrovské bytosti neurčitých tvarů neznámého původu. Mají nezvyklý počet končetin a stavbu těla, která má blíže ke gigantickému hmyzu než k čemukoli, co známe z našeho světa. Svým povrchem mohou sochy připomínat spíše zkameněliny nebo ruiny, a přesto je v nich cosi živého.

AKTIVITA:

V této Ateliérovce si vytvoříme vlastní sochy inspirované touto sérií. Zkusíme si představit bytosti, které kdysi dávno mohly obývat cizí světy, anebo třeba i ten náš – ještě před historií, kterou známe. Ve zmenšené formě vymodelujeme z drátku a sádrových ob vazů sochy podobných tvarů a objemů, které nakonec můžeme pomalovat stejně tmavými barvami, jaké mají i sochy Saheje Rahala.

AKTIVITA ROZVÍJÍ NÁSLEDUJÍCÍ SCHOPNOSTI A DOVEDNOSTI:

- prostorovou představivost
- materiálovou citlivost
- ▲ práci s konstrukcí

BUDEME POTŘEBOVAT:

- pevnější drátek
- kleštičky
- ▲ sádrové obvazy
- nůžky
- misku s vodou
- ▲ kousek dřeva nebo polystyren
- staré noviny
- papírovou lepicí pásku

DOBA TRVÁNÍ: CCA 2 HODINY

POSTUP:

I. ČÁST

1) Představíme si, jak by naše socha měla vypadat. Zamyslíme se nad tím, na kolika nohou bude stát, jestli bude mít nějaké další končetiny nebo jiné části těla. Nemusí připomínat lidské tělo, zvíře ani nic, co známe. Představu si můžeme nakreslit.

2) Vezmeme si drátek a ohýbáme ho tak, aby vznikla kostra naší bytosti, vysoká asi 20–30 centimetrů. Zaměřte se hlavně na základní tvary; detaily budeme tvarovat později.

TIP: Pro lepší pevnost kostry můžete každou část ještě dokola drátkem omotat.

3) Aby socha stála, zapícheme ji do kusu polystyrenu nebo dřeva – ten bude tvořit podstavec.

II. ČÁST

1) Když je kostra hotová, začneme ji obalovat dalším materiálem. Staré noviny zmačkáme do kuliček různých tvarů a velikostí. Ty následně na kostru přilepíme papírovou lepicí páskou. Tam, kde chcete mít sochu baculatější, jich můžete nalepit více; tam, kde má být socha tenká, naopak nemusíte lepit nic.

2) Nakonec sochu začistíme a zpevníme sádrovými obvazy. Ustříhneme si asi 10 centimetrů dlouhé pásky. Kousek pak na několik sekund namočíme ve vodě — tím změkne a bude tvárný a mazlavý. Následně ho přiložíme na sochu a rukama zahladíme. Pokračujeme, dokud nebude socha celá pokrytá sádrou.

3) Počkáme, až sádra uschne, a naše umělecké dílo je hotové! Podle chuti ho můžeme ještě pomalovat temperovými nebo akrylovými barvami.

ZAMYSLETE SE:

Myslíte si, že může umění vytvářet vlastní historii nebo mýty?

Jak může socha vyjadřovat pohyb, i když se nehýbe?

Jak se liší dojem z malé sochy od dojmu z té monumentální?

Ateliérovku připravila Adéla Ševčíková

Artpark Galerie Rudolfinum, Alšovo nábřeží 12, 110 00 Praha 1

Více informací: www.galerierudolfinum.cz